

Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi ile Journal of Counseling Psychology'deki
Araştırma Eğilimleri *

*The Research Tendencies in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal and
Journal of Counseling Psychology*

Mehmet Güven

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi,
Eğitim Bilimleri Bölümü, PDR Anabilim
Dalı, Türkiye
mehmetguven@gazi.edu.tr

Mehmet Buğra Özhan (Sorumlu Yazar)

Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir
Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü
PDR Anabilim Dalı, Türkiye
mehmet.ozhan@atauni.edu.tr

Semih Kaynak

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi,
Eğitim Bilimleri Bölümü, PDR Anabilim
Dalı, Türkiye
semihkaynak89@gmail.com

Neşe Kurt Demirbaş

Mareşal Fevzi Çakmak Ortaokulu, Türkiye
nesekurt87@hotmail.com

Geliş Tarihi/Received

04 Ekim/October 2016

Kabul Tarihi/Accepted

14 Temmuz/July 2017

Elektronik Yayın Tarihi/Online Published

12 Mart/March 2018

ÖZ

Bu çalışmanın amacı, 'Journal of Counseling Psychology' ile 'Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi'nde 2006-2015 yılları arasındaki 10 yıllık süre içinde yayınlanan makaleleri inceleyerek psikolojik danışma ve rehberlik alanındaki güncel araştırma eğilimlerinin belirlenebilmesine katkı sağlamaktır. Bu amaçla, her iki dergide yayınlanan makaleler çeşitli özellikleri (yazar sayısı, araştırma türü, araştırma yöntemi, örneklem/çalışma grubu sayıları, örneklem grupları ve makalede çalışılan konular) bakımından incelenmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmış, iki dergide 2006-2015 yılları arasında yayınlanan toplam 729 makale içerik analizi yapılarak incelenmiştir. İki derginin incelemesinden elde edilen bulgular, her iki dergide de yayınlanan makaleler arasında en büyük çoğunluğu yazar sayısı olarak iki yazarlı, tür olarak ise araştırma/inceleme türündeki makalelerin oluşturduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca makalelerde veri toplamak amacıyla kullanılan örneklem sayılarında 201-400 kişi arası örneklemler çoğunluğu oluştururken, örneklem gruplarında üniversite öğrencileri çoğunluğu oluşturmaktadır. Yayınlanan makalelerde sıklıkla çalışılan konular ise yayınlandığı dergiye göre farklılaşmaktadır. Ayrıca araştırma sonucunda elde edilen bulgular ilgili alan yazın bağlamında tartışılmış, gelecek araştırmalar için önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Türk PDR Dergisi, Journal of Counseling Psychology, İçerik Analizi

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the articles published in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal and the Journal of Counseling Psychology between 2006 and 2015 and contribute to determining the current research areas and tendencies in the field of psychological counseling and guidance. For that purpose, the articles published in these two journals were examined in terms of different variables (the number of the authors, type of the article, research method, population size, sample groups and research subjects). In this study, qualitative method was used and 729 articles that published the journals in 2006-2015 years were examined. The results show that the articles were generally research studies with mostly two authors. The most studied sampling size includes 201-400 participants and these sample groups generally consist of university students. The most

* Bu çalışmanın bir kısmı 31 Mayıs - 03 Haziran 2016 tarihleri arasında Muğla'da düzenlenen III. International Eurasian Educational Research Congress'de sözlü bildiri olarak sunulmuş ve bildiri özetleri kitapçığında yer almaktadır.

frequent subjects in the articles differ according to the journal published in. Furthermore, the results were discussed in the context of the related literature and suggestions were mentioned for further studies.

Keywords: Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal, Journal of Counseling Psychology, Content Analysis

GİRİŞ

Bilimin en önemli özelliklerinden biri birikimli bir süreç olmasıdır. Birçok araştırmacı, öncelikle çalışmak istediği konuyla ilgili alan yazını gözden geçirir ve araştırma problemlerine yanıt verecek çalışmaların yapılıp yapılmadığını veya ne düzeyde yapıldığını inceler. Bilimde birikimin ve belli bir alanda şu ana kadar yapılmış olan çalışmaların ortaya konulması, bundan sonra yapılacak çalışmalar için bir dayanak sağlar. Belli bir alanda yapılacak çalışmaların orijinalliği ve işlevselliği için o alandaki güncel yönelimlerin ortaya konulması önemlidir.

Bilimin diğer bir özelliği evrensel olmasıdır. Bu özelliği temel alan bir araştırmacı dil, din, ırk, coğrafya ayırt etmeksizin bilimsel bilgiyi oluşturma ve nesnel gerçekliği ortaya koyma çabasıdır. Bununla birlikte özellikle sosyal bilimlerde, içinde bulunulan kültürel özelliklere, toplumun ihtiyaçlarına, bireysel ve toplumsal sorunlara göre ağırlık verilen konular farklılaşabilmektedir.

Bilimin yukarıda sayılan bu iki özelliğine de sahip olan bir disiplin olarak psikolojik danışma ve rehberlik alanı bir kavram olarak Türkiye’de 1950’li yıllardan itibaren eğitim sistemine girmiştir ve bu yönüyle yaklaşık 60 yılı aşan bir geçmişe ve birikime sahiptir (Yeşilyaprak, 2007). Psikolojik danışma ve rehberlik alanının, günümüze kadar geçirdiği gelişim aşamalarından 1953-1954 yıllarında Gazi Eğitim Enstitüsü bünyesinde yer alan pedagoji ve özel eğitim bölümlerine “rehberlik” dersinin konulması, 1970-1971 yılında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 24 okulda rehberlik uygulamalarının resmen başlatılması, 1974-1975 yılından itibaren orta dereceli okullarda “rehberlik” çalışmalarının yaygın olarak başlatılması, 1982 tarihli 2547 sayılı yasa ile üniversitelerde Rehberlik ve Psikolojik Danışma Merkezleri’nin kurulması, 1981 yılından itibaren “Psikolojik Danışma ve Rehberlik” lisans programlarının açılması ve 1989 yılında Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği’nin kurulması önemli dönüm noktalarındandır (Özoğlu, 1986; Kuzgun, 1990; Özgüven, 1990; Kepçeoğlu, 1994; Yeşilyaprak, 2007). 1950’li yılların başında kavramsal düzeyde, 1970’li yılların başında ise uygulamalar düzeyinde Türk eğitim sisteminde yer alan psikolojik danışma ve rehberlik hizmetleri 1989 yılına gelindiğinde artık önemi ve gereği tüm ilgililerce kabul edilen ancak amacı ve nasıl gerçekleştirileceği konusunda tartışmalara konu olan ve çözüm bekleyen sorunları olan bir alan niteliği kazanmıştır (Yeşilyaprak, 2007). 1989 yılından günümüze kadar geçen dönemde ise alanda çalışan akademisyen ve psikolojik danışman sayısı hızla artmış, birçok lisans programı açılmış ve açılmaktadır. Ayrıca ulusal ve uluslararası düzeyde birçok araştırmacının bir araya geldiği psikolojik danışma ve rehberlik kongreleri düzenlenmiş ve düzenlenmektedir.

Bunların yanında alanın gelişimine paralel olarak birçok akademik yayın ortaya çıkmıştır. Bu akademik yayınlar çeşitli bilimsel platformlarda, dergilerde, bültenlerde yayınlanmaya başlanmıştır. Psikolojik danışma ve rehberlik alanının Türkiye’deki en önemli yayın organlarından biri 1990 yılında Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği tarafından yayınlanmaya başlayan Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisidir (Türk PDR Dergisi). Psikolojik Danışma ve Rehberlik alanında çalışan birçok araştırmacı çalışmalarını alandaki diğer araştırmacılar ile bu dergi aracılığıyla paylaşmaktadır. Psikolojik danışma ve rehberlik alanının ABD’deki bilimsel geçmişi ise daha eskilere dayanmaktadır. Psikoloji ve psikolojik danışma alanının ABD’de ve dünyadaki önemli kuruluşlarından biri olan Amerikan Psikoloji Derneği (American Psychology Association - APA) 1892 yılında kurulmuş ve derneğin yayınlarından Journal of Counseling Psychology (JCP) ise 1954 yılında yayınlanmaya başlamıştır.

Bilindiği üzere bir bilim alanındaki birikimi akademik anlamda incelemenin yollarından birisi de ilgili bilim alanı için önemli olan ve düzenli yayın yapan bir dergide, belirli bir zaman aralığında yayınlanan makalelerin konularının ve araştırma yöntemlerinin incelenmesiyle belirli bir alandaki yayın yöneliminin belirlenmesidir. Bu konuda yapılan alanyazın taramasında dünyada ve Türkiye’de bilimsel dergilerde yayınlanan makalelerin çeşitli özelliklerine göre incelendiği birçok çalışmaya rastlanmaktadır. Bu çalışmalarda bir ya da birkaç dergide yayınlanmış olan makaleler çeşitli özelliklerine göre incelenmekte, böylece ilgili dergilerdeki araştırma eğilimleri ortaya konularak gelecekteki araştırmalara ışık tutulması amaçlanmaktadır.

Bu çalışmalardan biri Buboltz, Miller ve Williams'ın (1999) JCP'de 1973 -1998 yılları arasındaki 26 yıllık süre içerisinde yayınlanan toplam 2027 makaleyi mesleki davranış araştırmaları, test geliştirme ve değerlendirme, tedavi süreci araştırmaları gibi 14 alt içerik kategorisinde inceledikleri çalışmadır. Bir diğer çalışmada ise Benshoff ve Flint (2006) Journal of College Counseling dergisinin 1998-2005 yılları arasında yayınlanan ilk 15 sayısında yer alan makaleleri yayın türü, konu ve yazar özellikleri açısından incelemişlerdir. Hoyt ve Bhati'nin 2007 yılında yapmış oldukları ve JCP'de 15 yıllık süre boyunca yapılmış olan 50 nitel çalışmayı inceledikleri araştırma ise içerik analizi çalışmalarına bir diğer örnektir. Worthington, Soth-McNett ve Moreno da 2007 yılında yaptıkları araştırmada içerik analizini farklı bir boyuta taşıyarak 20 yıllık bir süre boyunca çok kültürlü danışmanlık yetkinlikleri üzerine yapılmış olan 75 ampirik çalışmayı incelemişlerdir. Feinauer, Pistorius, Erwin ve Alonzo (2006) da benzer şekilde özel bir amaçla içerik analizi gerçekleştirmiş ve yapmış oldukları çalışmada "American Journal of Family Therapy", "Family Process" ve "Journal of Marriage and Family Therapy" olmak üzere üç ana aile terapileri dergisinde 1992-2004 yılları arasında yayınlanan çalışmalarını konu alanları, yazar nitelikleri ve yayıncı kurumlar bağlamında incelemişlerdir. Huisman (2008) tarafından yapılan ve "Higher Education Policy" dergisinin 20 yıllık yayın sürecinin incelendiği çalışma; Edwards ve Pedrotti (2008) tarafından psikolojik danışma ve rehberlik alanında yayın hayatını sürdüren altı ana dergide 2006 yılına kadar yayınlanan ve çok kültürlü konuları odağına alan toplam 18 makalenin incelendiği çalışma; Buboltz, Deemer ve Hoffmann tarafından 2010 yılında yapılan ve Buboltz ve diğerlerinin (1999) çalışmasının kapsamının 11 yıl daha genişletilmesine dayanan inceleme ve Foley-Nicpon ve Lee (2012) tarafından yapılan ve psikolojik danışma dergilerinde engellilik araştırmalarının 20 yıllık süre boyunca incelendiği araştırma psikolojik danışma ve rehberlik alanına ilişkin yabancı literatürde yer alan içerik analizi çalışmalarından bazılarıdır.

Güven, Kısaç, Ercan ve Yalçın (2009) tarafından yapılan ve Türk PDR Dergisi'nin ilk otuz sayısında yayınlanan toplam 198 makalenin araştırma türü, konusu, kullanılan istatistiksel yöntem, üzerinde çalışılan çalışma grubu/örneklem özellikleri, araştırmanın bağımsız değişkenleri ve yazar sayıları bakımından incelendiği araştırma psikolojik danışma ve rehberlik alanına ilişkin Türkiye'de yapılan içerik analizi çalışmalarından biridir. Bu çalışmanın yanında Seçer, Ay, Ozan ve Yılmaz (2014) tarafından yapılan ve 2007-2011 yılları arasında kapsayan beş yıllık süre içerisinde rehberlik ve psikolojik danışma alanındaki makalelere yayın imkanı sağlayan 24 farklı dergide yayınlanan toplam 250 makaleyi inceledikleri çalışma, Selçuk, Palancı, Kandemir ve Dündar (2014) tarafından yapılan ve temel odağı eğitim bilimleri alanına ilişkin çalışmalar olup, Türkiye'de "Eğitim ve Bilim" dergisinde 2007 yılı ile 2013 yılları arasında yayınlanan toplam 492 makalenin disiplin alanı, makalenin konusu, yöntemi, veri toplama araçları, örnekleme, veri analiz yöntemleri gibi boyutları ile içerik analizine tabi tutulduğu araştırma psikolojik danışma ve rehberlik alanına ilişkin yerli literatürde yer alan diğer içerik analizi çalışmalarından bazılarıdır.

Yukarıda açıklanan çalışmalarda olduğu gibi belirli dergilerde yayınlanan araştırmaları gerek yayımlandığı dergiyi gerekse çalışmaların belirli özelliklerini odağa alıp inceleyerek araştırma eğilimini belirlemenin yanında, bilimin evrenselliğinin ve kültüre göre nasıl farklılaştığının da farklı ülke ve kültürler ve bu ülkelerde yayınlanan dergiler bağlamında karşılaştırılmalı olarak incelenmesinin de bir alanın bütünündeki araştırma eğiliminin belirlenmesinde önemli olduğu düşünülmektedir. Buradan hareketle, bu çalışmada da Amerikan Psikoloji Derneği (APA) tarafından yayınlanan 'JCP' ve Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği tarafından yayınlanan 'Türk PDR Dergisi'nde 2006 - 2015 yılları arasında yayınlanan makaleler karşılaştırılmalı olarak incelenmiştir.

Bu iki dergiden ilki olan 'JCP' araştırma kapsamına alınan on yıl içerisinde yılda dört sayı olmak üzere toplam 40, 'Türk PDR Dergisi' ise yılda iki sayı olmak üzere toplam 20 sayı halinde çıkmış ve toplam bu 60 sayıda yer alan makaleler bu araştırma kapsamında incelenmiştir.

Yapılan bu incelemelerde amaç, her iki dergide on yılda yayınlanan makaleleri çeşitli özellikleri bakımından inceleyerek psikolojik danışma ve rehberlik alanındaki güncel eğilimlerin belirlenebilmesine katkı sağlamaktır. Bu inceleme kapsamında şu soruya yanıt aranmıştır: "JCP ve Türk PDR Dergisi'nde 2006-2015 yılları arasında yayınlanan makaleler yazar sayıları, araştırma türleri, kullanılan araştırma yöntemleri, örneklem/çalışma grubu büyüklükleri, üzerinde çalışılan örneklem/çalışma grupları ve çalışılan temel konu(lar) açısından karşılaştırıldığında dağılımları nasıldır?". Bu soruya cevap bulabilmek için yapılan çalışma ile öncelikle her bir dergide 2006 - 2015 yılları arasında yayınlanan makalelerde üzerinde çalışılan kavramlar ve konular belirlenmiş böylece psikolojik danışma ve rehberlik alanındaki güncel yönelimler ortaya konulmaya çalışılmıştır. Ayrıca bu çalışma ile iki farklı ülkede (Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri) psikolojik danışma ve rehberlik alanında çalışılan konuların birbirinden ne gibi farklılıklar gösterdiği karşılaştırılmalı olarak incelenmiştir.

Bu çalışmadan elde edilecek bulguların, alandaki araştırmacıların evrensel eğilimleri yakalamalarına katkı sağlayacağı, araştırmacılara güncel ihtiyaç ve yönelimlere uygun olarak yeni konular belirleme imkânı vereceği ve bunların yanı sıra alanda yapılan araştırmaların özelliklerine ve alanın gelişimine ilişkin bir farkındalık oluşturacağı düşünülmektedir. Belirtilen bu özellikleri nedeniyle araştırmanın psikolojik danışma ve rehberlik alanına önemli katkılar sağlaması beklenmektedir.

YÖNTEM

Bu araştırma 2006 ve 2015 yılları arasında Türk PDR Dergisi ile JCP’de yayınlanan makalelerin çeşitli değişkenlere göre incelendiği nitel araştırma deseninde ve içerik analizi türünde bir çalışmadır. İçerik analizi, birbirine benzer verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirme ve bunları ilgililerin anlamasını kolaylaştıracak şekilde düzenleme, yorumlama ve ifade etmedir. (Creswell, 2012). İçerik analizinin temel amacı toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2013, s. 259).

Çalık ve Sözbilir (2014, s. 34), temel olarak meta-analiz, meta-sentez (içerik analizinin tematik olarak yapılması) ve betimsel içerik analizi olmak üzere üç tür içerik analizinden bahsetmektedir. Bu çalışmada araştırma örnekleme dâhil olan makaleler yazar sayılarına, araştırma türlerine, araştırma yöntemlerine, örneklem sayılarına, örneklem gruplarına ve çalışılan konu başlıklarına göre incelenmiş ve bu inceleme sonucunda elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuştur. Dağılımların belirlenmesi amacıyla frekans ve yüzde istatistiği kullanılmıştır. Bu özellikleri nedeniyle araştırma betimsel içerik analizi türünde bir çalışmadır.

İçerik Analizine Tabi Tutulan Makaleler

Araştırma kapsamında Türkiye’de Türk PDR Dergisi’nde ABD’de ise JCP’de 2006-2015 yılları arasında yayınlanan, araştırma/inceleme veya kuramsal/derleme makale niteliği taşıyan ve içeriğine çevrimiçi tam metin olarak ulaşılabilen tüm çalışmalar içerik analizine tabi tutulmuştur.

Bu bağlamda JCP’nin 2006-2015 yılları arasında yılda dört sayı olarak yayınlanan 40 sayısında ve Türk PDR Dergisi’nin yılda iki sayı olarak yayınlanan 20 sayısında yer alan toplam 729 makale çalışma kapsamına dâhil etmiştir. Bu makalelerin yıllara göre dağılımı Tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 1. Yayınlandıkları Yıllara Göre Makale Sayıları

Yıllar	JCP Frekans (f)	Türk PDR Dergisi Frekans (f)
2006	48	21
2007	45	21
2008	46	18
2009	52	17
2010	41	17
2011	50	18
2012	58	18
2013	59	21
2014	67	26
2015	63	23
TOPLAM	529	200

Veri Toplama Araçları

Araştırma kapsamına alınan makaleler içerik analizine tabi tutulmadan önce, araştırmacılar tarafından Sözbilir ve Kutu (2008) tarafından hazırlanan Makale Sınıflama Formu temel alınarak “İçerik Analizi Formu” oluşturulmuştur. Bu formun oluşturulmasındaki amaç araştırmanın geçerlik ve güvenilirliğinin güçlendirilmesi ve makalelerin incelenmesinde standartların oluşturulmasıdır.

Araştırma ekibi tarafından oluşturulan bu forma son hali verilmeden önce formun niteliğini artırabilmek için alan uzmanlarından görüş alınmıştır. Bu kapsamda araştırma ekibince hazırlanan form psikolojik danışma ve rehberlik alanında doktora derecesine sahip birbirinden bağımsız üç farklı akademisyen tarafından değerlendirilmiş ve form hakkında gerekli öneri ve düzeltmelerini yazılı olarak formun elektronik hali üzerinde belirtmeleri istenmiştir. Form aynı zamanda ölçme ve değerlendirme alanından bir uzman tarafından da incelenmiş

ve aynı şekilde ölçme ve değerlendirme uzmanından da form hakkında gerekli öneri ve düzeltmelerini yazılı olarak formun elektronik hali üzerinde belirtmesi istenmiştir. Uzmanlardan gelen temel düzeltme önerisi çalışma kapsamında yer alan makalelerde kullanılan istatistiksel yöntem ve tekniklerin mümkün olan en sade haliyle incelenmesi ve değerlendirilmesi şeklindedir. Uzmanlardan gelen bu öneri başta olmak üzere diğer tüm görüş ve öneriler doğrultusunda form güncellenmiş ve forma son hali bu şekilde verilmiştir.

“İçerik Analizi Formu” oluşturulduktan sonra araştırma kapsamına alınan makaleler “İçerik Analizi Formu” kullanılarak incelenmesine başlanmıştır. İncelemeler her bir makale için bir adet içerik analizi formu kullanılarak tamamlandıktan sonra inceleme sonuçlarının bilgisayara kodlama işlemleri bu formda yer alan bilgilere göre yapılmıştır. İçerik Analiz Formu’nda yer alan ve makalelerin incelenmesinde kullanılan standartlar ve kodları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. İçerik Analiz Formu’nda Yer Alan Standartlar ve Kodları

İçerik Analizinde Kullanılan Standartlar	Kod
Makalenin Yayınlandığı Cilt /Sayı	
Makalenin Yayınlandığı Yıl	
Makalenin Yazar Sayısı	
Makalenin Türü	1. Araştırma/İnceleme 2. Kuramsal/Derleme
Makalede Kullanılan Araştırma Yöntemi	1. Betimsel 2. İlişkisel 3. Deneysel 4. Nedensel Karşılaştırmalı 5. Derleme 6. Ölçek Geliştirme 7. Ölçek Uyarlama 8. Nitel 9. Meta Analiz 10. Durum/Vaka Çalışması 11. Karma Yöntem Araştırmaları
Makalenin Örneklem Sayıları	1. 1-25 2. 26-50 3. 51-100 4. 101-200 5. 201-400 6. 401-600 7. 601-1000 8. 1001 ve üzeri
Makalede Kullanılan Örneklem Grupları	1. Okul Öncesi Öğrencileri 2. İlkokul Öğrencileri 3. Ortaokul Öğrencileri 4. Lise Öğrencileri 5. Üniversite Öğrencileri 6. Öğretmenler 7. Psikolojik Danışmanlar 8. Veliler 9. Yöneticiler 10. Öğretim Elemanları 11. Yetişkinler 12. Yaşlılar 13. Evli Bireyler (Çiftler) 14. Cinsel Azınlıklar 15. Terapi Alanlar
Makalede Çalışılan Konu/lar*	

* Araştırmanın odağında birden fazla konu olması halinde, odaklanılan bütün konular analize dâhil edilmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizi aşamasında araştırma kapsamına alınan toplam 729 makale araştırma grubu tarafından paylaşarak toplam üç tur halinde incelenmiştir. İncelemenin ilk turunda araştırma kapsamına alınan makaleler araştırma grubunda yer alan her bir üye tarafından ayrı ayrı incelenmiştir. Bu kapsamda bir üye araştırma kapsamına alınan 180, diğer üç üye ise 183'er makaleyi "İçerik Analizi Formu"nu temel alarak iki haftalık sürede incelemiştir. Daha sonra incelemenin ikinci turunda öncelikle bütün makalelere ait ilk tur inceleme sonuçları bir araya getirilmiş ve bu sonuçlar araştırma grubundaki her bir üye için çıktı haline getirilmiştir. İlk tur inceleme sonuçları üzerinden, araştırma grubundaki her bir üye kendi dışındaki diğer üyelerin incelediği makaleleri de içerik analizi formunu dikkate alarak iki haftalık süre içerisinde tekrar incelemiş ve üzerinde itirazları olan ve ilgili araştırmacıdan farklı değerlendirdiği makaleleri belirlemiştir. İncelemenin üçüncü ve son turunda ise araştırma ekibinin makaleler üzerinde görüş birliğine ulaşması için, üzerinde anlaşmazlık ve değerlendiriciler arası tutarsızlık bulunan makaleler tüm araştırma ekibinin katıldığı iki farklı toplantıda tekrar tartışılmıştır. Böylece bu üç tur inceleme sonunda araştırmacılar arası tüm makaleler üzerinde görüş birliği sağlanarak araştırmanın geçerlilik ve güvenilirliği desteklenmiştir. Araştırma kapsamındaki tüm makalelerin incelemesi tamamlanıp ve incelemeler üzerinde araştırmacılar arası görüş birliği sağlandıktan sonra veriler bilgisayara kodlanarak bu kodlar üzerinde gerekli betimsel istatistikler (frekans ve yüzde) IBM SPSS 22 paket programı kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın amaçlarına yönelik bulgulara yer verilmiştir. Her bir alt amaç kapsamındaki bulgular ayrı başlıklar altında verilmiştir.

1. Makalelerin Yazar Sayılarına İlişkin Bulgular

Araştırma kapsamında incelenen makalelerin yazar sayılarına ilişkin bulgular Tablo 3'de sunulmuştur.

Tablo 3. Makalelerin Yazar Sayılarına Göre Dağılımı

Yazar Sayısı	JCP		Türk PDR Dergisi	
	Frekans (f)	Yüzde %	Frekans (f)	Yüzde %
1	28	5,29	83	41,5
2	164	31,00	92	46
3	124	23,44	14	7
4	90	17,01	8	4
5	63	11,91	3	1,5
6	26	4,91	-	-
7	16	3,02	-	-
8	7	1,32	-	-
9	3	0,57	-	-
10	2	0,38	-	-
11	4	0,76	-	-
12	2	0,38	-	-
Toplam	529	100,0	200	100

Tablo 3 incelendiğinde JCP'de en yüksek yazar sayısı frekansına sahip olan makalelerin iki yazarlı makaleler olduğu (31 %), bunu sırasıyla üç yazarlı (23.44 %), dört yazarlı (17.01 %), beş yazarlı (11.91 %) ve tek yazarlı (5.29 %) makalelerin takip ettiği görülmektedir. Makalelerin önemli bir çoğunluğu (94.71 %) iki veya daha çok yazarlıdır. En çok on iki yazarlı makaleler yer almaktadır.

Türk PDR Dergisi'nde ise en yüksek yazar sayısı frekansına sahip olan makalelerin iki yazarlı makaleler olduğu (46 %) ve bunu tek yazarlı (41.5 %) makalelerin takip ettiği görülmektedir. Makalelerin önemli bir çoğunluğu (87.5 %) tek veya iki yazarlıdır. Bununla birlikte Türk PDR Dergisi'nde beş yazardan daha fazla yazar grubuna sahip herhangi bir makale yer almamaktadır.

İki dergiye ilişkin Tablo 3'te yer alan bulgular birlikte değerlendirildiğinde JCP'de yayınlanan makalelerde 3 ve üzeri yazar sayısına sahip makaleler toplam dağılımın 63.71 %'ini oluştururken, Türk PDR Dergisi'nde ise bu oran 12.5 %'tir. Türk PDR Dergisi'nde altı ve üzeri yazar sayısına sahip makale bulunmaz iken, JCP'de on iki yazar sayısına sahip makaleler bulunmaktadır. JCP'de tek yazarlı çalışmalar çok düşük bir orana sahip iken (5.29 %), Türk PDR Dergisi'nde bu oran oldukça yüksektir (41.5 %). Bir başka ifade ile Türk PDR Dergisi'nde yayınlanan çalışmalar daha az yazar sayısına sahiptir.

2. Makalelerin Türüne İlişkin Bulgular

Araştırma kapsamında incelenen makaleler araştırma türleri açısından "araştırma/inceleme" makaleleri ve "derleme/kuramsal" makaleler olarak sınıflandırılmıştır. Meta analiz, nitel çalışmalar, nicel araştırmalar "araştırma/inceleme" makalesi olarak değerlendirilirken; bir kavrama, kurama ya da uygulamaya ilişkin bilgilerin bir araya getirildiği, çalışma grubu olmaksızın kavramlar, kuramlar veya uygulamalar ile ilgili tartışmaların yer aldığı makaleler ise "kuramsal/derleme" makale olarak değerlendirilmiştir. Araştırma türlerine ilişkin bulgular Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Makalelerin Araştırma Türlerine Göre Dağılımı

Araştırma Türü	JCP		Türk PDR Dergisi	
	Frekans (f)	Yüzde (%)	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma / İnceleme	500	94,6	158	79,0
Kuramsal / Derleme	29	5,4	42	21,0
TOPLAM	529	100	200	100

Tablo 4 incelendiğinde JCP'de yayınlanan makalelerin araştırma türü olarak oldukça büyük oranda araştırma/inceleme makalesi olduğu (94.6 %), kuramsal/derleme makalelerinin oranının ise düşük olduğu (5.4 %) görülmektedir. Türk PDR Dergisi'nde yayınlanan makalelerin ise araştırma türü olarak büyük oranda araştırma/inceleme makaleleri olduğu (79.0 %), kuramsal/derleme makalelerin oranının ise daha az (21.0 %) olduğu görülmektedir. İki dergiye ilişkin Tablo 4'te yer alan bulgular birlikte değerlendirildiğinde Türk PDR Dergisi'nde araştırma türü olarak kuramsal/derleme makalelerinin JCP'ye oranla daha fazla yer aldığı görülmektedir.

3. Makalelerde Kullanılan Araştırma Yöntemine İlişkin Bulgular

Makaleler araştırma yöntemlerine göre incelenirken 10 farklı yöntem başlığında sınıflandırılmıştır. Makalelerin yöntemi belirlenirken, 'yöntem' kısımlarından yararlanılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkilerin araştırıldığı, model test edilen nicel çalışmalar ilişkisel; bazı değişkenlerin manipule edildiği ve çalışma grubuna uygulama yapıp sonuçlarının incelendiği çalışmalar deneysel; belli bir değişken açısından farklılaşan grupların karşılaştırılması amacıyla yapılan çalışmalar nedensel-karşılaştırmalı; hem nicel hem nitel yöntemin birlikte kullanıldığı araştırmalar karma metot olarak sınıflandırılmıştır. Araştırma yöntemlerine ilişkin bulgular Tablo 5'de sunulmuştur.

Tablo 5. Makalelerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Araştırma Yöntemi	JCP		Türk PDR Dergisi	
	Frekans (f)	Yüzde (%)	Frekans (f)	Yüzde (%)
İlişkisel	288	54,53	84	42,0
Deneysel	52	9,83	18	9,0
Nedensel Karşılaştırmalı	15	2,84	-	-
Derleme	29	5,4	42	21,0
Ölçek Geliştirme	59	11,15	21	10,5
Ölçek Uyarlama	2	0,38	26	13,0
Nitel	54	10,21	8	4,0
Meta-Analiz	19	3,59	1	0,5
Vaka Çalışması	6	1,13	-	-
Karma Metot	5	0,94	-	-
TOPLAM	529	100	200	100,00

Tablo 5 incelendiğinde JCP’de yayınlanan makalelerde en fazla kullanılan araştırma yönteminin ilişkisel yöntem olduğu (54.53 %), bu yöntemi sırasıyla ölçek geliştirme (11.15 %), nitel (10.21 %) ve deneysel (9.83 %) yöntemin izlediği görülmektedir. Bunun yanında JCP’de ölçek uyarlama (0.38 %), karma metot (0.94 %) ve vaka çalışması (1.13 %) ise diğer yöntemlere oranla daha az kullanıldığı görülmektedir.

Türk PDR Dergisi’nde yayınlanan makalelerde en fazla kullanılan araştırma yöntemi de ilişkisel yöntemdir (42 %). Bu yöntemi sırasıyla derleme (21.0 %), ölçek uyarlama (13.0 %), ölçek geliştirme (10.5 %) ve deneysel yöntem (9,0 %) izlemektedir. Meta-Analiz (0.5 %) Türk PDR Dergisi’nde kullanılan yöntemler arasında en az yüzdeye sahip iken bu dergide karma metodun, nedensel karşılaştırmanın ve doğrudan vaka çalışmasının kullanıldığı bir makaleye ise rastlanmamıştır.

İki dergiye ilişkin Tablo 5’ de yer alan bulgular birlikte değerlendirildiğinde derleme, ölçek uyarlama, nitel ve meta-analiz yöntemleri açısından kullanılma oranlarına göre önemli farklılıklar olduğu görülmektedir. Buna göre JCP’de yayınlanan makalelerde derleme çalışmaları, nitel çalışmalar ve meta-analize dayalı çalışmalar Türk PDR dergisine oranla daha yoğun olarak kullanılmaktadır. Bunun yanında deneysel çalışmalar her iki dergide de yaklaşık olarak aynı orana sahiptir. Ölçek uyarlama çalışmaları ise JCP’de yok denecek kadar az bir orana sahip iken (0.38 %), Türk PDR Dergisi’nde bu oran daha yüksektir (13.0 %).

4. Makalelerin Örneklem Sayılarına İlişkin Bulgular

Yayınlanan makaleler örneklem sayılarına göre incelenirken dokuz farklı aralığa göre sınıflandırılmıştır. Kuramsal/İnceleme türü makalelerde örneklem sayısı bulunmadığı için örneklem sayısı 0 olarak belirtilmiştir. Araştırma/İnceleme türü makalelerde uygulamalara katılan ve analizlere dâhil edilen birey sayıları araştırma örneklem sayısı olarak değerlendirilmiştir. Bazı nitel ve meta analiz araştırmalarında ise incelenen, taranan çalışma/doküman sayısı örneklem sayısı olarak alınmıştır. Örneklem sayılarına ilişkin bulgular Tablo 6’ da sunulmuştur.

Tablo 6. Makalelerin Örneklem Sayılarına Göre Dağılımı

Örneklem Sayısı	JCP		Türk PDR Dergisi	
	Frekans (f)	Yüzde (%)	Frekans (f)	Yüzde (%)
0	29	5,48	42	21,0
1-25	43	8,13	12	6,0
26-50	30	5,67	8	4,0
51-100	59	11,15	4	2,0
101-200	92	17,39	14	7,0
201-400	119	22,49	46	23,0
401-600	56	10,58	40	20,0
601-1000	49	9,26	26	13,0
1001 ve üzeri	52	9,83	8	4,0
Toplam	529	100	200	100

* 0; derleme vb. örnekleme bulunmayan çalışmaları ifade etmektedir.

Tablo 6 incelendiğinde JCP’de yayınlanan makalelerde en yüksek orana sahip örneklem sayısı aralığının 201-400 aralığı (22.49 %) olduğu, bunu sırasıyla 101-200 (17.39 %), 51-100 (11.15 %) ve 401-600 (10.58 %) aralığının izlediği görülmektedir. Türk PDR Dergisi’nde yayınlanan makalelerde ise en yüksek orana sahip örneklem sayısı aralığının 201-400 aralığı (23.0 %) olduğu, bunu sırasıyla 401-600 (20.0 %) ve 601-100 (13.0 %) aralığının izlediği görülmektedir. Burada her iki dergide de 201-400 kişilik örneklem grubu aralığındaki çalışmaların en yüksek orana sahip olması önemli bir bulgu olarak değerlendirilmektedir.

İki dergiye ilişkin Tablo 6’da yer alan bulgular birlikte değerlendirildiğinde Türk PDR Dergisi’nde yayınlanan 100 ve daha az örneklem sayısı aralığına sahip makalelerin oranının (12.0 %), JCP’de aynı örneklem sayısı aralığında yayınlanan makalelere oranla (24.95 %) daha az olduğu görülmektedir. Ayrıca yapılan içerik analizi sonuçlarına göre JCP’de yayınlanan makalelerde kullanılan örneklemlerin büyüklüğü 1 ile 37,299 kişi arasında değişmekte iken Türk PDR Dergisi’nde bu sayısının 1 ile 2043 kişi arasında değiştiği görülmüştür.

5. Makalelerin Örneklem Gruplarına İlişkin Bulgular

Yayınlanan makaleler örneklem grupları özelliklerine göre incelenirken 15 farklı gruba göre sınıflandırılmıştır. Sınıflandırma öğrenciler için öğretim kademelerine; yetişkinler için ise eğitim ile ilgili meslek gruplarına ve yaşlarına göre oluşturulmuştur. Lisans ve lisansüstü öğrencileri üniversite öğrencileri şeklinde tek grup olarak sınıflandırılmıştır. Birden fazla örneklem grubuyla çalışılan makalelerde çalışmalara dahil olan her grup için frekans hesaplanmıştır. Bu nedenle örneklem grubu sayıları toplam araştırma sayısından daha yüksek çıkmaktadır. Yüzdeler dağılımlar hesaplanırken toplam makale sayısı; JCP için 529 makale, Türk PDR Dergisi için 200 makale temel alınmıştır. Örneklem gruplarına ilişkin bulgular Tablo 7'de sunulmuştur.

Tablo 7. Makalelerin Örneklem Gruplarına Göre Dağılımı

Örneklem Grubu	JCP		Türk PDR Dergisi	
	Frekans (f)	Yüzde (%)	Frekans (f)	Yüzde (%)
Okul Öncesi Öğrencileri	2	0,31	0	0
İlkokul Öğrencileri	3	0,46	4	2,0
Ortaokul Öğrencileri	19	2,91	15	7,5
Lise Öğrencileri	30	4,59	34	17,0
Üniversite Öğrencileri	251	38,44	75	37,5
Öğretmenler	-	-	5	2,5
Psikolojik Danışmanlar	45	6,89	6	3,0
Veliler	9	1,38	2	1,0
Yöneticiler	-	-	2	1,0
Öğretim Elemanları	6	0,92	2	1,0
Yetişkinler	180	27,57	13	6,5
Yaşlılar	3	0,46	-	-
Evli Bireyler (Çiftler)	11	1,68	8	4,0
Cinsel Azınlıklar	37	5,67	-	-
Terapi Alanlar	57	8,73	-	-

Tablo 7 incelendiğinde JCP'de yayınlanan makalelerde en çok çalışılan örneklem grubunun üniversite öğrencileri (38.44 %) olduğu görülmektedir. Bu grubu sırasıyla yetişkinler (27.57 %), terapi alanlar (8.73 %) ve psikolojik danışmanlar (6.89 %) izlemektedir. Türk PDR Dergisi'nde yayınlanan makalelerde ise en çok çalışılan örneklem grubunun üniversite öğrencileri olduğu görülmektedir. Bu grubu sırasıyla lise öğrencileri (17.0 %) ve ortaokul öğrencileri (7.5 %) izlemektedir.

İki dergiye ilişkin Tablo 7'de yer alan bulgular birlikte değerlendirildiğinde her iki dergide de örneklem olarak en çok çalışılan grup üniversite öğrencileridir. Eğitim sisteminin diğer öğeleri olan ilkökul, ortaokul, lise öğrencileri ve öğretmenler, veliler, yöneticiler ile yapılan çalışmalar Türk PDR Dergisi'nde yüksek bir orana sahip iken (31.0 %), JCP'de bu oran daha düşüktür (9.34 %). JCP'de yetişkin örneklem grubu ile yapılan çalışmalar yüksek bir yüzdeliğe sahip iken (27.57 %), Türk PDR Dergisi'nde bu oran oldukça düşüktür (6.5 %). JCP'de cinsel azınlık gruplarıyla çalışmalar (5.67 %) yer alırken, Türk PDR Dergisi'nde bu örneklem grubuyla yapılmış çalışmalara rastlanmamıştır.

6. Makalelerde Çalışılan Konulara İlişkin Bulgular

Yayınlanan makalelerde çalışılan konular belirlenirken, makalede değişken olarak kullanılan her bir psikolojik kavram konu olarak analiz kapsamına alınmıştır. İlişkisel araştırmalarda ilişkileri araştırılan kavramlar, model test etme araştırmalarında modele dahil edilen her bir psikolojik kavram, araştırmada bağımlı veya bağımsız değişken olarak kullanılan, deneysel araştırmalarda etkisi araştırılan, meta-analiz çalışmalarında analizi yapılan konular çalışılan konular olarak değerlendirilmiştir. Yapılan çalışma sonucunda JCP'de 600'ü, Türk PDR Dergisi'nde ise 200'ü aşkın konunun çalışıldığı bulunmuştur. En sık çalışılan konulara ilişkin bulgular JCP için Tablo 8, Türk PDR Dergisi için Tablo 9'da yer almaktadır.

Tablo 8. JCP'deki Makalelerin Çalışma Konularına Göre Dağılımları

Çalışılan Konu	Frekans (f)	Yüzde (%)
Depresyon	61	11,53
Etnik Kimlik	48	9,07
Stres	44	8,32
Mükemmeliyetçilik	39	7,37
Terapötik İşbirliği	35	6,62
Bağlanma	26	4,91
Yeme Bozuklukları	24	4,54
Algılanan Irk Ayrımcılığı (Etnik Ayrımcılık)	22	4,16
Özsaygı	20	3,78
Damgalama	19	3,59
Yaşam Doyumu	18	3,40
Başa Çıkma	18	3,40
Terapi Çıktıları	18	3,40
Holland Tipolojisi	17	3,21
Öz-yeterlilik	17	3,21
Ruh Sağlığı	17	3,21
İyi Oluş	16	3,02
Günlük Duygular	16	3,02
Cinsiyet Ayrımcılığı	16	3,02
Kaygı	16	3,02
Kültürleme	14	2,65
Psikolojik Danışmaya Yönelik Tutum	14	2,65
Çok Kültürlü Psikolojik Danışman Yetkinliği	14	2,65
İrk/Etnik Çeşitlilik İle İlgili Uygulama/Program/ Düzenlemeler	14	2,65
Algılanan Sosyal Destek	13	2,46
Terapötik İlişki	13	2,46
Kişilik	12	2,27
Süpervizyon	11	2,08
Travma Sonrası Stres Bozukluğu	11	2,08
Kültürlenme	9	1,70
Mikro-Saldırganlık	7	1,32
İş Doyumu	7	1,32
Nöro-Psikoloji – Psikolojik Danışma İlişkisi	6	1,13
Duygu Düzenleme	6	1,13
Problem Çözme	6	1,13
Öfke	6	1,13

Tablo 8 incelendiğinde JCP'de yayınlanan makalelerde en çok çalışılan konunun depresyon (11.53 %) olduğu görülmektedir. Bu konuyu sırasıyla etnik kimlik (9.07 %), stres (8.32 %), mükemmeliyetçilik (7.37 %) ve terapötik işbirliği (6.62 %) izlemektedir.

Tablo 9. Türk PDR Dergisi'ndeki Makalelerin Çalışma Konularına Göre Dağılımları

Çalışılan Konu	Frekans (f)	Yüzde (%)
Psikolojik Danışman Becerileri	18	9,0
Öznel İyi Oluş	17	8,5
Benlik Saygısı	13	6,5
İlişki Doyumu	13	6,5
Stres	11	5,5
Yaşam Doyumu	11	5,5
Akılcı Olmayan İnançlar	11	5,5
Psikolojik Dayanıklılık	10	5,0
Algılanan Sosyal Destek	9	4,5
Saldırganlık / Zorbalık	7	3,5
İletişim Becerileri	7	3,5
Gelişimsel Rehberlik Modeli	6	3,0
Yılmazlık	6	3,0
Umut/Umutsuzluk	5	2,5
Problem Çözme	4	2,0
Kariyer Karar Verme	4	2,0
Süpervizyon	4	2,0
Yalnızlık	4	2,0
Öz-Yeterlik	4	2,0
Özerklik	4	2,0
Evlilik Uyumu	3	1,5
Mutluluk	3	1,5
İş Doyumu	3	1,5
Duygusal Zekâ	3	1,5
Empati	3	1,5
Öfke	3	1,5
Ruminasyon	3	1,5
Atılganlık	3	1,5
Sosyal Beceri	3	1,5
Tükenmişlik	3	1,5
Deprem Stresi	3	1,5
Yetersizlik Algısı	3	1,5
Çok Kültürlü Psikolojik Danışma	3	1,5
Akademik Erteleme	3	1,5
Anne – Baba Tutumları	3	1,5
İnternet Bağımlılığı	3	1,5
Öz Belirleme	3	1,5

Tablo 9 incelendiğinde Türk PDR Dergisi'nde yayınlanan makalelerde en çok çalışılan konunun psikolojik danışman becerileri (9.0 %) olduğu görülmektedir. Bu konuyu sırasıyla öznel iyi oluş (8.5 %), benlik saygısı (6.5 %), ilişki doyumu (6.5 %), stres (6.5 %), yaşam doyumu (6.5 %) ve akılcı olmayan inançlar (6.5 %) izlemektedir.

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışmada JCP ve Türk PDR Dergisi'nde 2006-2015 yılları arasında yayınlanan toplam 729 makale; yazar sayısı, araştırma türü, araştırma yöntemi, örneklem sayısı, örneklem grubu ve çalışılan konular bakımından incelenmiştir.

Yazar sayıları açısından değerlendirildiğinde Türk PDR Dergisi'nde yayınlanan makalelerin en çok beş yazarlı olduğu, yazar sayıları açısından dağılımları incelendiğinde ise tek ve iki yazarlı makalelerin çoğunlukta olduğu görülmüştür. Journal of Counseling Psychology'de yayınlanan makaleler ise en çok 12 yazarlıdır ve yazar sayılarının dağılımı açısından Türk PDR Dergisi'ne göre daha fazla çeşitlilik göstermektedir. Bunun nedenleri olarak Türkiye'deki akademik kültür ve akademik yükselme kriterleri düşünülebilir. Türkiye'deki birçok yükseköğretim kurumunun akademik yükselme kriterlerinde tek yazarlı çalışmalarının olması vurgulanmaktadır. Akademik teşvik sistemi de benzer şekilde yazar sırasına ve sayısına önem vermekte akademik teşvik puanı hesaplanırken bu durum dikkate alınmaktadır. Bunun yanında Türk PDR Dergisi'nde yayınlanan iki yazarlı çalışmaların bazıları, doktora tezlerinden geliştirilmiştir. Etik ilkeler gereği bu çalışmalar iki yazarlı olarak – tezin yazarı ve tez danışmanı- yayınlanmıştır.

Araştırma türü açısından makaleler incelendiğinde Türk PDR Dergisi'nde kuramsal/derleme makalelerine JCP'ye göre daha çok yer verildiği bulunmuştur. Araştırma yöntemi açısından bakıldığında, ilişkisel yöntemin her iki dergide de en çok kullanılan yöntem olduğu belirlenmiştir. Deneysel yöntem her iki dergide de yaklaşık aynı oranda kullanılırken, meta analiz, nitel ve nedensel-karşılaştırmalı çalışmalara JCP'de daha çok yer verildiği görülmüştür. Deneysel yöntemin kullanıldığı çalışmaların iki dergide de aynı oranda olması önemlidir. Türkiye'deki çalışmalarda deneysel yöntemin arttığı ve oran olarak JCP ile benzerlik gösterdiği söylenebilir. Meta-analiz çalışmalarına ise ihtiyaç duyulmaktadır. Türkiye'de psikolojik danışma ve rehberlik alanının geçmişi ve birikimi göz önüne alındığında, meta analiz çalışmalarına yetecek düzeyde bilgi birikiminin sağlandığı görülmektedir. Meta-analiz çalışmaları ile bu birikimler bir araya getirilebilir. Ölçek uyarlama ve derleme çalışmalarına Türk PDR Dergisi'nde daha çok yer verildiği bulunmuştur. Bu noktada özellikle kültüre duyarlı kavramlar ile çalışırken ölçek uyarlamaların yanı sıra geliştirme çalışmalarına da yer verilebilir. Böylelikle psikolojik kavramlar kültüre duyarlı ölçme araçları ile ölçülebilir.

Çalışılan örneklem grupları üzerinden bakıldığında, üniversite öğrencilerinin her iki dergide de en çok çalışılan örneklem grubu olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Türk PDR Dergisi'nde üniversite öğrencilerinden sonra en çok çalışılan örneklem grupları okul çağı çocuklarına doğru bir eğilim gösterirken, JCP'de bu eğilim yetişkinlik dönemine doğrudur. Nitekim bu dergide en çok çalışılan ikinci örneklem grubu yetişkinlerdir. Bir diğer örneklem grubu olan yaşlı bireyler ile yapılan çalışma sayısı JCP'de 3 tanedir. Bununla birlikte Türk PDR Dergisi'nde yaşlı bireyler ile yapılmış herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Örneklem sayıları açısından değerlendirildiğinde 100 ve altı örneklem sayısında Türk PDR Dergisi'nde daha az çalışma olduğu görülmüştür. Her iki dergide yapılan çalışmalar da göz önüne alındığında ileri yaş bireyler ile yapılan çalışmaların JCP'de çok az sayıda olduğu, Türk PDR Dergisi'nde ise ileri yaş bireyler ile yapılan bir çalışmanın olmadığı görülmektedir. Ortalama ömür süresinin uzaması ve yaşlı nüfusun artması ile birlikte, ileri yaş bireylere yönelik olarak psikolojik danışma hizmetlerine olan ihtiyacın ilerleyen yıllarda artacağı düşünülmektedir. Bu ihtiyacın bir sonucu olarak araştırmacılara ileri yaş bireyler ile daha fazla çalışma yapmaları önerilebilir.

Çalışmada her iki dergide de çalışılan konuların çok çeşitli olduğu görülmüştür. Bu bulgu psikolojik danışma ve rehberlik alanında konu çeşitliliğinin çok fazla olması şeklinde yorumlanabilir. Bu çeşitlilik nedeniyle en sık çalışılan konu dağılım oranları düşük olmaktadır. Kavramlar genel olarak değerlendirildiğinde Türk PDR Dergisi'nde en çok çalışılan konuların JCP'ye göre daha pozitif kavramlar olduğu söylenebilir. Journal of Counseling Psychology'de etnik kimlik, ırk ayrımcılığı, çok kültürlülük üzerine yapılan çalışmalar önemli bir orana sahip iken Türk PDR Dergisi'nde çalışılan konular içerisinde bu kavramlar daha az yer almaktadır. Bu noktada Türkiye'de PDR alanında çalışma yapacak olan araştırmacılara kültürler arası karşılaştırmalara dayalı çalışmalar yapılması önerilebilir. Her iki dergide çalışma gruplarının karşılaştırılması bulgularına paralel olarak Türk PDR Dergisi'nde okul psikolojik danışmanlığı ile ilgili kavramlar da önemli düzeyde yer alırken, JCP'de yetişkin psikolojik danışma uygulamaları ile ilgili konular daha fazla yer almaktadır. Türkiye'de birçok psikolojik danışma ve rehberlik alanı mezununun okullarda istihdam edildiği düşünüldüğünde, Türk PDR Dergisi'nde okul psikolojik danışmanlığı ile ilgili konulara daha fazla ağırlık verilmesinin beklenen bir durum olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak, iki farklı ülkedeki psikolojik danışma alanındaki önemli meslek kuruluşlarına ait dergilerde 2006-2015 yılları arasında yayınlanan makaleler ile ilgili betimleyici istatistikler sunulmuştur. Bu çalışmanın bugüne kadar yapılan çalışmalara ilişkin önemli bilgiler ortaya koyduğu ve bundan sonra yapılacak çalışmalara da yol gösterici olacağı söylenebilir.

KAYNAKÇA

- Benshoff, J. M. ve Flint, L. J. (2006). Review and analysis of the Journal of College Counseling: 1998-2005. *Journal of College Counseling*, 9, 20-28.
- Buboltz Jr, W. C., Miller, M. ve Williams, D. J. (1999). Content analysis of research in the Journal of Counseling Psychology (1973-1998). *Journal of Counseling Psychology*, 46(4), 496-503.
- Buboltz Jr, W., Deemer, E. ve Hoffmann, R. (2010). Content analysis of the Journal of Counseling Psychology: Buboltz, Miller and Williams (1999) 11 years later. *Journal of Counseling Psychology*, 57(3), 368-375.
- Çalık, M. ve Sözbilir, M. (2014). İçerik analizinin parametreleri. *Eğitim ve Bilim*, 39(174), 33-38. doi:10.15390/EB.2014.3412
- Creswell, J. W. (2012). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (4. bs.). United States: Pearson Education.
- Edwards, L. M. ve Pedrotti, J. T. (2008). A content and methodological review of articles concerning multiracial issues in six major counseling journals. *Journal of Counseling Psychology*, 55(3), 411-418.
- Feinauer, L. L., Pistorius, K. D., Erwin, B. R. ve Alonzo, A. T. (2006). Twelve-year review of major family therapy journals: Topic areas, authors' characteristics and publishing institutions. *The American Journal of Family Therapy*, 34(2), 105-118.
- Foley-Nicpon, M. ve Lee, S. (2012). Disability research in counseling psychology journals: A 20-year content analysis. *Journal of Counseling Psychology*, 59(3), 392-398.
- Güven, M., Kısaç, İ., Ercan, L. ve Yalçın, İ. (2009). Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi'nde yayınlanan makalelerin çeşitli özellikler açısından incelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 4(31), 80-87.
- Hoyt, W. T. ve Bhati, K. S. (2007). Principles and practices: An empirical examination of qualitative research in the Journal of Counseling Psychology. *Journal of Counseling Psychology*, 54(2), 201-210.
- Huisman, J. (2008). Higher education policy: The evolution of a journal. *Higher Education Policy*, 21(2), 265-274.
- Kepçeoğlu, M. (1994). *Psikolojik Danışma ve Rehberlik*. Ankara: Özerler.
- Kuzgun, Y. (1990). Rehberlik ve psikolojik danışmada unvan sorunu. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 1(1), 32-38.
- Özgüven, E. (1990). Ülkemizde psikolojik danışma ve rehberlik faaliyetlerinin dünü ve bugünü. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 1(1), 4-15.
- Özoğlu, Ç. S. (1986). Eğitim sistemimizde psikolojik hizmetlere genel bir bakış. *Eğitimde Psikolojik Hizmetler ve Sorunlar Türk Eğitim Demeği X. Eğitim Toplantısı Türk Eğitim Demeği Bilim Dizisi*, (10).
- Seçer, İ., Ay, İ., Ozan, C. ve Yılmaz, B. Y. (2014). Rehberlik ve Psikolojik Danışma alanındaki araştırma eğilimleri: Bir içerik analizi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 5(41), 49-60.
- Selçuk, Z., Palancı, M., Kandemir, M. ve Dündar, H. (2014). Eğitim ve bilim dergisinde yayınlanan araştırmaların eğilimleri: İçerik analizi. *Eğitim ve Bilim*, 39(173), 430-453.
- Sözbilir, M. ve Kutu, H. (2008). Development and current status of science education research in Turkey. *Essays in Education*, 1-22.
- Worthington, R. L., Soth-McNett, A. M. ve Moreno, M. V. (2007). Multicultural counseling competencies research: A 20-year content analysis. *Journal of Counseling Psychology*, 54(4), 351-361.
- Yeşilyaprak, B. (2007). Türkiye'de psikolojik danışma ve rehberlik alanının gelişiminde Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneğinin yeri ve önemi. R. Özyürek, F. Korkut-Owen ve D. W. Owen (Ed.), *Gelişen Psikolojik Danışma ve Rehberlik*. Ankara: Nobel.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (Genişletilmiş 9. bs.). Ankara: Seçkin.

EXTENDED SUMMARY

The Research Tendencies in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal and the Journal of Counseling Psychology

INTRODUCTION

The discipline of counseling and guidance, has a background and accretion of more than 60 years in Turkey. It is seen that counseling and guidance services, which are offered to support individuals' self-actualization process, have gone through several developmental steps in Turkey. Today, the number of academicians and psychological counselors has been on increase and a lot of undergraduate programs have been active in the field. Moreover, national and international psychological counseling and guidance congresses and conferences where a great number of researchers gather together have been organized and many more are still being organized. Another important stage in the development of psychological counseling and guidance field in Turkey is the foundation of the Psychological Counseling and Guidance Association in 1989. With this association, the academicians and all the other people who work and serve in the field of psychological counseling and guidance have got more opportunities to conduct their studies and co-organize.

Besides these, in parallel to the development of the field, a lot of academic papers and books have been released. These academic papers have been published and presented in different scientific platforms. One of the most important journals in the field of psychological counseling and guidance in Turkey is Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal (TPCGJ), which has been published since 1990 by Turkish Psychological Counseling and Guidance Association. A lot of researchers in the field of psychological counseling and guidance publish their articles and papers through this journal. The background of the field of psychological counseling and guidance in the USA dates back to much earlier years. One of the important associations in the field of Psychology and Psychological Counseling in the USA and in the world, American Psychology Association (APA) was founded in 1892 and Journal of Counseling Psychology (JCP), which was one of the journals of this association, has been published since 1954.

In this context, in this study, the articles revealed in Journal of Counseling Psychology published by American Psychology Association (APA) and Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal by Turkish Psychological Counseling and Guidance Association between 2006 and 2015 were examined.

METHOD

Research Design

This is a qualitative content analysis study in which the articles published in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal and Journal of Counseling Psychology between 2006-2015 were examined in terms of different variables.

In this study, the articles in the related journals were examined in terms of the number of the authors, research type, research method, sampling size, sampling groups and research subjects and the collected data was examined through content analysis. To determine the distributions, frequency and percentage statistics were used. Because of these features, this is a descriptive content analysis study (Çalık & Sözbilir, 2014).

Articles Examined Through Content Analysis

In the scope of the study, all the research articles and the literature review articles published as the full text in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal in Turkey and Journal of Counseling Psychology in the USA between 2006-2015 were examined through content analysis. In this context, 729 articles were examined.

Data Collection Tools

Before the content analysis, "Content Analysis Form" was developed by the researchers based on Sözbilir and Kutu's (2008) Article Classification Form. In developing such a form, the main aim was to increase the validity and reliability of the research and determine the standards in examining the articles.

The form was updated and improved in light of the expert comments and the final version of the form was developed by the researchers.

Data Analysis

After each of the articles published in the related journals was examined through Content Analysis Form, the obtained data were coded and computerized by the researchers and the descriptive statistics (frequency and percentage) were calculated.

RESULTS

The results show that the articles were generally research studies with mostly 2 authors. The most studied sampling size includes 201-400 participants and these sample groups generally consist of university students. The most frequent subjects in the articles differ according to the journal they were published in. Furthermore, the results were discussed in the context of the related literature and suggestions were mentioned for further studies. And it can be seen that the most studied research subject in the articles published in JCP is depression (11.53 %). This is followed by ethnic identity (9.07 %), stress (8.32 %), perfectionism (7.37 %) and therapeutic cooperation (6.62 %), respectively. Finally, the most studied research subject in the articles published in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal is counselor skills (9.0 %) and this is followed by subjective wellbeing (8.5 %), self-respect (6.5 %), relationship satisfaction (6.5 %), stress (6.5 %), life satisfaction (6.5 %) and irrational beliefs (6.5 %), respectively.

DISCUSSION, CONCLUSION and SUGGESTIONS

In this study, 729 articles published in Journal of Counseling Psychology and Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal between 2006-2015 were examined in terms of the number of the authors, research type, research method, sampling size, sampling groups and research subjects.

Considering the number of the authors, the articles published in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal had at most 5 authors and regarding the frequency, the articles with one and two authors were the most frequent ones. On the other hand, the articles published in Journal of Counseling Psychology had at most 12 authors and regarding the frequency of the number of the authors, the articles in this journal were observed to show more variety than the ones in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal. At this point, researchers in the field of psychological counseling and guidance in Turkey can be recommended to conduct studies with bigger researcher groups and in cooperation with more researchers.

Considering the research type, in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal, literature review articles were observed much more than it was in JCP. Regarding the research method, it was found that the relational research method was the most frequently used method in both journals. It was seen that experimental method was used at approximately same level in both journals. However, the results revealed that meta-analysis, qualitative and casual comparative methods were used more in JCP than Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal whereas scale adaptation and review methods were utilized more in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal than JCP. At this point, it can be said that scale development studies should be preferred especially while studying on culture sensitive concepts rather than scale adaptation studies.

As to the sampling groups in the articles, it was found that university students were the most studied groups in both journals. In Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal, after university students, the most studied sampling groups were observed to be the children at the school age whereas adult participants were most studied sampling groups after university students in the articles in Journal of Counseling Psychology. There are only three research conducted with elderly people Journal of Counseling Psychology, on the other hand there are any research conducted with elderly people in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal. When examined in terms of the sampling size, it was observed that there were less articles with 100 and below participants in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal. Regarding all the studies in both journals, it is clear that there are not many studies on elderly people. At this point, further studies on elderly people can be conducted.

In the study, the results showed that a great variety of research subjects were studied in the articles in both journals. This findings can be due to the huge variety of the subjects in the field of psychological counseling and guidance. Due to this variety, the percentage and frequency of the most studied research subjects were observed

to be low in this study. The results suggested that the research subjects including ethnic identity, race discrimination and multiculturalism were studied at a significant frequency level in the articles published in Journal of Counseling Psychology. However, the studies with a focus on these subjects were not observed in Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal. At this point, intercultural comparative studies can be recommended to the Turkish researchers in the field of psychological counseling and guidance.

As a result, descriptive statistics about the articles published in the journals owned by important vocational associations in the field of psychological counseling and guidance between 2006 and 2015 in two different countries were presented in this study. It can be said that this study puts forward significant findings about the studies that have been conducted so far and thus provides a directive basis for further studies in the field.